

EL SENYOR NARCÍS HUMOR

SEMANARI

D'ART

Fiol.m

Any I

Girona, 8 novembre 1924 - Surt els dissab

N.º 1

Fiol.m

Home, no em pensava pas que hi haguessin tantes Bandes a Girona
- Ooooh! i encare ni falta una; la banda de Don Federicu

20 cts.

Tot el text i dibuixos d'aquest número han sigut revistats per la Censura Militar

❖ SALUTACIO ❖

En el xiroi viroladament de Fires, la veueta prima del SENYOR NARCIS, es fa sentir per primera vegada.

EL SENYOR NARCIS, es un bon home, creient com a bon cristià, metòdic i ordenat com a bon burgés, incapaç de fer mal a ningú. Tots el coneixereu; es aquell senyor petitó i gras que passeja cerimoniós pels carrers de la ciutat del seu sant Pati ò. Jo gosaria dir —perqué el que escriu això es un xicot una mica atrevit— que un parentiu de família i de psicologia l'uneix amb aquell senyor Esteve tant barceloní.

Aquest parentiu no us te pas d'extranyar —en veritat— perquè Barcelona i Girona també tenen un rar parentiu, i els seus noms una casual consonància.

Però, amics llegidors, no divaguem en arbitràries filosofies i anem a lo nostre.

Saludem, avui, ben coralmment a tothom.

Entonem un himne fervorós a la ciutat i a l'humor.

EL SENYOR NARCIS serà de tots i de ningú. Dirà les veritats en mig d'una finor d'ironia. Serà galant com un cavaller mig-eval, i com ell u sostindrà amb la punta del floret, allò que la punta de l'estilogràfica hagi escrit». Les gentils donzelles rebran les millors flors de nostre jardí. Les seves amors seràn dites a mitja veu; perquè les sapiguen tothom i no es ruboritsin elles. Les facècies ciutadanes seràn esbombades a toc de timbal i clarí. I tothom sentirà la subtil pesigolla de la veueta prima del SENYOR NARCIS. sense molsties ni sarcasmes.

Saludem a tots amb el nostre més cordial afecte.

I per últim siguin les nostres darreres paraules per la premsa, tota, companya nostre que en els difícils camins a la vida guia de l'opinió.

—LA REDACCIÓ

En aquesta pàgina publicarem, cada setmana, una interessant crònica ciutadana que la ploma hàbil d'un company nostra escriurà.

No us deixen enganyar! Dema-

A LA MEMORIA DE GUIMERÀ.

EL SENYOR NARCÍS en sortir al carrer per primera vegada ret un fervorós homenatge i un dolç record al mestre de les lletres catalanes.

Amb tota devoció publiquem una de les seves admirables poesies.

SÈRBIA

Amb cadenes al coll, tota la terra xopa de sang que li brollà del pit, rabiosa a Sèrbia la deixà la guerra baix la grapa d'un monstre maleït.

Mes Sèrbia és Sèrbia fins més alt
[que els astres,
i avall fins les entranyes de sos
[monts;
i alçant-se un jorn, no hi quedaren
[ni els rastres,
pels camins, de les rodes dels ca-
[nons.

Que Sèrbia és Sèrbia, i sent la re-
[vinguda,
per tots sos membres, de la sang
[botent
al sol que l'acaronava renascuda,
noble i forta, aixecant-se indepen-
[dent.

I l'aligot caigut, sens bec ni plomes,
li caldrà peonar per baix dels cims,
mancant-li terra per colgar tants
[homes
i mars prou grans per a rentar sos
[crims.

ANGEL GUIMERÀ

PEDREGADES

Encar que el *senyor Narcís* sigui home de pau, botiguer, llegidor de *La Vanguardia*, el seu amic i parent de lluny és un xicot entremaliat. Així ja no us estranyerà que me encarregui de les *Pedregades*, perquè és el temperament i el meu nom's, ho porta.

Ja soc un bon xicot, creieu-me, però m'agrada masegar cristianament i sense fer gaire mal.

Però ja ho he dit jo que voldria masegar, i si el censor no ho vol?

Lo millor serà que comenci per ell i així com que saberà el bó que hi farà, quedarem amics i un altre dia em permeterà que'n masegui un altre.

Sou un bon home, senyor Censor, però molt terrible, molt terrible! Amb un cop de llapis ho teniu tot arreglat. Ja hi ha vegades que'm penso que us hi enfadeu, sobre tot quan ens condecoureu amb aquelles creus tan grosses... Que'n sou de terrible! Ja podeu pensar que no us porto pas llei de voluntat, com a censor, perquè sempre vaig amb la por al cos; ara mateix no les tinc pas totes, us temo creieu-me, em feu por. Si vos m'ho dexessiu dir, però qui sab com us ho pendreu, demanaria que us treguessin. Que us facin ministre de *gràcia i justícia*, encar que no en tingueu gaire, mentre ens deixeu en pau. Qualsevol dia sentirem a dir « en Ciset, aquell redactor del *Senyor Narcís*, ha mort de repenta i és clar home, com que sempre tinc l'*ai* al cor! I sereu vos el responsable davant de Déu.

Marxeu, doncs, senyor Censor, que encar que sigueu un bon home no hi ha cap periodista que us pugui

—«El Senyor Narcís»—4—

veure, ni els del «Norte» —si voleu dir la veritat— perquè alguna vegada també han rebut; marxeu, si us plau que almenys podrem dir la veritat de tot i el Senyor Narcís, aquell botiguer, aquell graxando que's passeja amb les mans a la butxaca, aquell sastre que presideix les grans reunions sota les voltes de la plassa del Ví portant sempre les mans encreuades darrera l'esquena, aquell cafeter que és l'amo de Girona, aquell músic de tantes simpaties, aquell don Fernando de tantes creus i medalles, aquell xacolater de mentalitat financiera, en Xinxola mateix i tots, tots els Senyors Narcisos ballaràn o farem ballar per un peu, i el ballar sempre és alegria senyor Censor. Aneu-se'n doncs i bon viatge.

* * *

- Com se diu en Babot?
—Senyor Francisco.
—Ja ho sabs bé?
—Sí, home sí.
—Vols dir que no's diu senyor Narcís?

* * *

- Que són tantes targes, senyor Mundet?
—(enmoinat). Cà home, felicitacions.
—Que's diu senyor Narcís, potser?
—No, però en faig la cara.

* * *

- ¿.....?
—Èren de tal importància els assumptes pendants, que *urquia* anà a Madrid. Sobretot per lo de les cases barates i l'epidèmia de l'oliva.
—¡Camatxo, si que fou ben justificat el viatge!

A una balconada del Carrer de Cervantes hi hem vist una *doncella* que respallava una levita i un faixí de divuit pessetes.

Aquesta mateixa raspa sortia de cà Pauperes amb un pot de *cahol* per a netejar creus i medalles.

Apa Nandu com lluirem aquestes fires!

* * *

—Vosté és regidor de l'Ajuntament?

- Si Senyora: soc el Sr. Saurina.
—*Ave Maria Puríssima!* com ha dit?
—El Sr. Saurina.
—Descarat!

* * *

El Sr. Narcís té el gust de saludar al sastre fantasia, *Madame Tailleur*, que passeja per les nostres Rambles el seu cos meravellós com un jorn de primavera i calcomania d'aquell personatge de l'obra d'en Cervantes: *El Caballero de la Triste Figura*.

CISSET

DE FUTBOL

Deu vos guard amics i entussias-
tes del mascle esport de la cossa!

Salut i moltes peles! ¡Aixó us de-
sitjem per in eternum, amen. *Nunca
es tarde cuando se llega a tiempo,*
que diu el ditxo; ja ens teniu aquí

me, i que no sentim preferéncies per
determinat Club.

I fetes aquestes breus, pero im-
prescindibles manifestacions, deixeu
qu'ens ocupem dels partits de fires.

*
* *

«BARÇA (Reserva) — U. D. G.

El dia del nostre Gloriós Pa-
tró Sant Narcís, al camp de Vis-
ta-Alegre, — que diria l'amic Boix-
amb més de mitja hora de retràs
i despres d'haber apoginat a ta-
quilla tres pàfies (fixints'hi be
Srs. de la *Cunta!*) sota les ordres
d'un senyor molt castiç, que per
més senyes es diu Pons, comen-
çà la brega, notant que entre els
de casa hi mancava en Bosch, a
qui veierem al camp amb la seva
futura. Sembla que la seva ab-
sencia en l'onze gironí obeïa a
questions d'alta política. Pacien-
cia senyors que tot se sabrà!

En Gamper no ens volgué fer
quedar malament, i ens envià en
Platko i en Torralba, que amb
els altres formaban un perillós
adversari.

Dels nostres, cal remarcar,
que en «setcentes» n'espifià mol-
tes, tant, que un del públic en
mig de estupefacció general [ex-
clamà; L'aví es veu que està
emocionat pensant en el dia 31. Nos-
altres també ho estariem si alguna
ànima caritativa ens en afluixés 700!

En Vinyas xutà poc, però sempre
als nuvols, i si es descuida tenim les
fires mullades.

Els millors dels de casa foren en
Fàbregues i en Poch, especialment

En Setcentes. (L'Avi)

disposats a dir cada setmana quatre
veritats amb aquella alegancia i tam-
bé bona fé, com dos i dos fan quatre.

Vagi la nostra salutació ben des-
interesada por a tots els cercles es-
portius de la «provincia», tot i pro-
clamant als quatre vents que estém
deslligats i al marge de tot partidis-
órosa que son les millors

aquest. Escuder molt voluntariós i per nosaltres el deixariem definitivament amb els fenòmens del primer equip.

Els xicots del «Barça» molta voluntat i res més. La davantera feu figa sempre.

El reflí una desgràcia: Mare de Déu i quin col'legiat! Va donar-nos un concert de pito i sempre desafinà.

Total, el partit acabà 0 a 0.

* * *

C. S. MANRESA. — GERONA

0 a 3 i 2 a 2

El dia primer del corrent i següent, va visitar-nos per primera vegada el Centre de Sports de Manresa, mercès a un oportú anunci publicat a tota la premsa que poc més o menys, deia aixís: «*Para los días uno y dos del próximo Noviembre se necesitaría un buen equipo, que no costara muchas pías, que a ser posible no fuese de la «provincia» y que fuese de cuidado, para ponerse frente a frente con el U. D. G. futuro campeón del venidero año y sucesivos. Nota: Habrá copa... y puro. — La Cunta.*»

Tant fou posar el suelto de mares, com tenir desseguida una demanadissa que feia escriure, tant, que tingué de muntar-se un servei especial de ciclistes per anar a recollir les cartes, telefonemes i cablegrams.

Com deiem, doncs, els nois de Manresa foren els nostres hostes, i a fé que varen agradar-nos.

En Bosch va reapareixer com un bolet, i per cert, que ho va fer d'alló tan malament, que ni ell devia agradar-se. Veiam, veiam si els xicots del «reserva» tindran aviat un altre company!

A en Poc l'enredaren fent-lo jugar de mitj centre i... oh malestrugança! no va fer altre cosa si no propaganda a favor d'en «setcentes». Are si que veiem que tindrem Avi per temps!

Home, Costa no hi ha dret! Tant dribling embafa! Va driblar al botones, al reflí, al de la banderola i fins... al respectable, que ja és el comble!

El petit Escuder amb la seva voluntat va encolar dos gols.

Els manresans ho pelaren molt be, encare que la sort no va afavorir-los.

Ja patirem el dia que els hi tornem la visita! Com a mesura preventiva recomanem a en Gibert que no's descuidi de portar un cabacet.

En Peris fou l'amo del xiulet i va fer-ho amb l'encert de costum.

En suma, tres bons partits; set pàfies menys a la ermilla i contents com sempre.

Ah, oblidavem felicitar a la Cunta per l'activitat desplegada per lo del eficaz anunci. Després dirá algú que no fan propaganda!

MIRANIUS

PEDRETES

El passat concert de l'Associació de Música fou un formidable èxit. Aquests concerts van convertint-se de mica en mica, en la *bon boniere* de les elegàncies gironines. garlandes de cares boniques en les llotjes i escots marejadors i braços fets en torns divinals. Jo voldria poguer anomenar totes les gentils dametes que encisaren els meus ulls. Però, amigues, foreu masses, foreu totes, i no tinc tanta memòria. Tampoc diré res del paradís del saló de

Espardenyes To

descans, on els ulls cobdiciosos de bellesa s'encisaren davant de tanta marevella.

No direm res de tantes gentils damiselles i jovincels empaquetats dins un trajo de primera comunió; però si no volem pas passar per alt l'exquisida formosor de la violoncellista Judith Bokor. Bellesa evocadora de dolceses bíbliques. Figura amotllada a una concepció clàssica.

Diria l'elogi del seu escot i dels seus braços, que al mourer l'arquet tenien voluptuositats de serpent, temptadora i cruel. Però a la sala hi havia qui no permet a casa seva el més petit inici d'escot, baix el més formidable anatema: preguntem ara, senyors perquè volieu contemplar els braços nusos i serpentejants de la formosa Judith Bokor?

DE CASA NOSTRA

—Posem en coneixement de nostres llegidors que dintre el mes breu espai de temps augmentarem de quatre pàgines més «EL SENYOR NARCÍS» sense apujar el preu de 20 cèntims.

—Tot aquell qui rebí un nostre primer número li fem avinent que al cap de dos dies li serà cobrada la subscripció d'un mes. En cas de no vulguer considerar-se com a tal subscriptor pot, aleshores, retornar el número.

rregrosa

—Serà admesa, i agraïrem tota col·laboració espontànea que digui amb el caràcter humorístic de nostre periòdic.

—Les subscripcions foranes es cobraràn per trimestres i a la bestreta.

—Tenim en preparació importants concursos (no de bestiar).

—Tot-hom de fora que rebí el nostre primer número i vulgui que l'hi remetem els successius, deu enviar-nos abans amb segells de correu o bé per Gir Postal, l'import de 5 pessetes del primer trimestre de subscripció.

Redacció: Imprenta «La Económica»

Correspondència: STA. CLARA 4 1er.

Preus de subscripció

GIRONA: 1 pesseta mes.

FORA: 5 pessetes trimestre.

ANUNCIS a preus convinguts.

Tip. «La Económica». — Gerona

Perruquería Ideal

ESPECIALITAT EN EL TALLAR
DE CABELLS

SERVEIS A DOMICILI
HIGIENE

Locions - Massatges - Schampoing

C. MERCADERS, 1

: : : : (Fron Casa Maresma)

Magatzem d'Espardenyes

TORREGROSA

Demaneu aquestes
ESPERDENYAS
QUE SON LES MILLORS

Fàbriques a ELCHE

RONDA F. PUIG, 7

Joiería i Platería

- DE -

Miquel Gaspar

Especialitat en montures
d'encarrec -:- Models
ÚLTIMA NOVITAT : : :

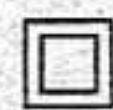
ES GARENTITZEN ELS TREBALLS

R. ALVAREZ, 2

Exprés - Bar

: ESMERAT SERVEI EN :
TOTA MENA DE LICORS

Diariament ens arriuen OSTRES i
MARISES a les 6 1/2 del vespre

Rambla Alvarez

GÉNERES DE PUNT

"El Palacio de las Medias"

GRAN ASSORTIT EN
TRAJOS INTERIORS

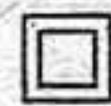
C. ARGENTERIA, 4

Nota - Els dijous i dissabtes es
regalen globos als nens.

Tallers Mecànics

M. Sarasa

REPARACIONS
MAQUINARIA
INSTALACIONS

C. FIGUEROLA, 19